

34

Mulattató, mindent felölelő lap, a füllesztések világából.

Megjelen minden hó 1. és 15-én.

II. évfolyam

Eger-Budapest, 1881. Január 1.

I. szám.

Előfizetési ár:

Egy évre	2 fl. — kr.
Fél évre	1 fl. — "
Negyed évre	— 50 "
Egyes szám ára	— 10 "

Felelős szerkesztő:

Vitéz Hány János.

Kiadja egy társulat

Hirdetések elfogadtatnak Egerben Kohn Dávid
kö- és könyvnyomdájában.

Szerkesztő és kiadóhivatal

hova a lap szellemi része és az elő
fizetési összeg beküldendő: Eger, ser
vita utca 393. sz

Előfizetési felhívás!

a „Füllesztőre.”

Hogy lapunk országszerte minél nagyobb ke-
lendőségnek örvendjen, elhatároztuk annak árát
leszállítani és pedig:

Egészévre	2 frt. — kr.
Fél „	1 „ — "
Negyed „	50 „

Azon t. előfizetőink kik 60 krjával fizettek
elő, a 10 kr. többletet részükre a jövő negyedre
irtuk elő.

A kiknek volt szerencsénk lapunk két számát
elkül deni s azt megtartani kegyeskedtek: tisztelettel
kérjük, — miután előfizetőink közzé soroztuk, —
az előfizetési összeg mielőbbi elküldésére.

Nem kimélünk semmi fáradságot s legközelebb
egy rajzolóval szerződésre lépünk, a ki meglepő kar-
colatokkal fogja lapunkat illusztrálni.

Eger, 1881 január 1-én.

A „FÜLLENTŐ”
kiadó hivatala.

R O M Á N C .

KinCSSZOMJAS ábrázattal
Egy ifjone megy, szalad;
A vágy előre hajtja
Mégmászni a falat, —
Mert fent, az ablakból ki:
Egy hölgy fejecske int,
Ki dusan kárpótolja
A szenvedést és kint.

* * *

No hát csak fel előre
A falra fel tehát, —
És mint egy hős vitézke,
Se hall már és se lát,
Csak azt, mi tündökölvő
Vezérli falra fel,
Babér helyett hisz néki,
A lánynál más se kell,

* * *

De haj! a falra téve
Sem létra, sem kötél,
S e nélkül mily kinos
A falra mászni fel;
De drága ám a bére,
A bérért mászni kezd, —
A homlokon veríték,
S erőben egyre veszt.

* * *

Elvégre is hanyatlik,
Se karja, — lába már
Nem bírja több időre,
Oly sima az a vár;
Egy végső és az úrfi
Le vissza sárba húl,
A lányka fent az ormon
Kacagja meg vadúl.

Z(d)engi.

A kávé nénikék klubjából.

— Hallotta-e komámasszony hogy az ország-
házban min török újra a fejüket!
— Nem én komámasszony. Ugyan mi lehet az?
— Képzelve csak (Ejnye de keserű a kávé.)
Ezek a drágalátos honatyák, kik általunk lesznek
megválasztva, mert igaz a mi igaz hogy ha nem
én kardoskodom: a mi ellenzéki képviselőnk soha
sem urizál oda fent! — Izlelje csak meg de jó ez
a sütemény!

— Az igaz, hát aztán komámasszony!

— Hát aztán csak az komámasszony, hogy ezentul se kávé sem czukrosságot nem hagynak élvezni, az az hogy csak jó borsosan, mert adót vetnek ki rá.

— No ez már sok! És csakugyan igaz volna az komámasszony?

— Valamint ezt a kis kávé szörpölgetjük olyan igaz! De ugy kell nekünk ha a mézes mázos férfiaknak hiszünk. Meg is mondtam az uramnak, hogy ha még egyszer szavazatát meri adni a képviselő jelöltre, akárki fia legyen is az, mindjárt kitekercem a nyakát, s kitépem a bajuszát.

— No hiszen fogadom hogy az én uram is sűfot lát! En megkoplaltatom azon felül, s hozzá se szólok többet.

— Jól van komámasszony, csak tartsunk össze mint a vas, és gyűlést hirdessünk.

— Nagyon jó lesz komámasszony, magát választjuk meg lelkem elnökünknek! —

Levelezés.

Japán, Nanking, Bögös-Bikta halála után 2 év:
Mohamed barátjának kutba ereszkedése után 612
A Bucefalus lova megjelenésekor.

Kedves komám!

A jó fuxinmentes egrit ideje korán megkaptam, éppen akkor midőn a japáni főúr hölgyeivel nposáns nép kíséretében megjelent. Megnézte az elbűvölt csoda ikreket, kik csingli-csangli nyelven oly ékesen csevegtek, hogy minden igaz hívő ha borju nem volt is elánult.

De a palota hölgyek itt valamit kezdtek gyanítani, jury elébe leendő állittatást sürgettek, mert Chi-anfo harangozóról már eddig is az a hír szál-lingózott hogy a bűbajt érti.

A Dalai-Láma közbejött sem segített; szabadlábbon hagyás mellett kimondatott, hogy reggel törvényt állunk. Csen-csu-ka-ro-fa ügyvéd ajánkozott is már védőül; biztat hogy szs-aiban talál mentseget szabadulásunkra.

T Á R C A.

A LYCÉUM TITKAI

(Tört. beszély.)

(folyt.)

— Cso je tól! Hore znim! (Fel vele) Parancsolá a katoknáknak. Ekkor oda állt egy főpapunk s megkegyelmeztetését sikerült kikönyörögnie.

A könnyű hopszasza dicsőségre vergődött muszka vitézek, erre a nagy épület minden zege-zugát kutatták és forgatták fel, — midőn ezzel beelégedtek, neki láttak az alvilági részek: a pincéknek. Nehány fáklya meggyújtása után, óvatosan nehogy valami alvilági szellemek nyakon üssék, pikás embereket küldtek szaglálódzani utánok altisztek, ezekután tiszt és főtisztek sompolyogtak le.

Minden üres és pusztá volt, csak pókháló és patkányokra, s rájuk fogták hogy hazai nyul félék és kaposni kezdték. Egyszerre iszonyu ordítás támadt. Az ép bőrűek félve oda pillantanak, s látják hogy három muszka oda van ragadva a pince falához.

Kezdik ráncigálni de hasztalan. Azt gondolták hogy ördögösök s lelettek láncolva, hanem egy másik szabadító ember a mint tenyerével a pince falának veté magát, ennek is a tenyere oda tapadt, — észre vették

A Ve-ce-ki-hu partján történt nevezetes ünnepegy, mint látja komám, minő szomoru fordulatot vett.

A gyünnyörü tigris és párduebőr terítők, melyeket a keresztanyák ajándékozták, a böcsöre terítettük hogy a kicsinyek megne fázzanak, mi pedig türelemmel várjuk a végzetes reggelt.

Most tehát ily szomoru helyzetemben kimerítő felvilágosítást a Phyloxerákról nem adhatok, külföldben addig is rövideden: a kinek 10-100 akó borra van naponként két-három öreg cinkotai itcével adjon belőle a Dsemisnek ekkor borainak aPhylloxera nem árt.

A disznó hizlalás legkönnyebb mestersége, mint a pataki diákok Hej Perecházi 4 mázsás sertésével tettek; kinlódiumba csalták, izletes kolbász hurka evés és ivás közt olvasák kedv és derü küzepette a „füllentyü“ első számát, viccelve emlegették, de nem olvasták a „Thesist,“ sőt elhatározták hogy abeundit adnak neki: szóval a kinlódiumból kicsapták.

No de rdani, miért akart a szegény tógátusoknak oly hosszú leckét illetve felolvasást adni.

Haromszor puszilva önt kedves komám,

Chi-an-fu-nang-fa s. k.

Hrncsarowce 30 ik nap az esztendő utolsó hónapnak 1880

Nadsagos Filentő Ur;

No örölte neki maga zujsagnak a mienk falu kresmaros Hersli Jakhecz, mikor hozott neki aszt postarul az övi szolga Jano Mrkvicza, hád latta hogy csupa figura, te czeto neki nagyon, kresma asztelra tete ra, hegy az övi vendigek lassá. a kresmaba vótam akor, mikor a zujsag megjöte, mig vót ot mienk falu Richtar Mihal Imetena, az euyim sogor Gyuro Okruhlica, izs enyim Kmoter Stefan Zajicsek, hád a zenyim három zatyafia figuras zujsagot meglatot, olvasni mindegyik akart, utana kapta neki eczere mind a harman, eből verekedis törtinte, izs taszigalas, rugdozas, egyik se nyulhata a zujsagho, in csak niztem nekik, csak hamar jutota

hogy a pince falai jó vastagon fekete szurokkal vannak bevonva. Nagy nehezen sikerült őket zubbonyaikból kivetköztetni, mert a zubbony oda ragadt-émlékül. Most is ott látható.

A sok kutatás után végre rá bukkantak egy nehéz vasajtóra a mely három rémséges nagy lakattal volt lelakatolva.

Vajjon mi lehet itt, tünődött a sok buvár. Alkalmasint itt a duggazdag magyar papság kincse felhalmozva, meg a sok finom bor s tudja az ég mi nincs ott.

Követelték a lakatok kulcsát, de hasztalan, nem volt gazdája. Ekkor neki estek fejsze fokával.

Csak ugy szikrázott a vas midőn vasat ért, de még sem nyílt. Végre midőn néhány muszka a fárasztó munka után kidölvén a folytonosan jött ujjab erő győzött s a nagy vaskapu recsegve ropogva szakadt be és olyant csattant mintha egy ezred katona egyszerre sütötte volna el fegyverét; — a csattanás után pedig valamennyi ott levő muszka szeme tele volt viz loccsanással, — alig tudtak megtűrölközni.

Midőn ezen ujjab meglepetés ükből kiocsudtak az előttök feltárult éjsötét üregből valami vizzuhogást hallottak a fáklya világát befelé nyujtva észrevették hogy a patak a föld alá egy üregbe szakadt le. Megborzadtak.

A főparancsnok azomban észre veszi hog a patak tulsó oldalán ismét egy üreg látható, melyben bámuló emberek szintén fáklyákkal őket nézik. (folyt. köv.)

az enyim eszibe aszt, hogy ha kit kutya csonton verekedje, a harmadig elkap aszt, úgy in izs tetem, elkaptam a zujsag a zenyim kezibe, is szalatom haza, Hersli nagyon örölte neki a zenyim okos fejinek, merd hamar vige let verekedizs.

Mikor irtem az enyim Viskoba, kipzelye magavak csak, a zenyim Ancsa felesig kibujta az övi bõribul örõmibe, mikor a zenyim kezibe lata a szip figuras papiros, csokolta, hite aztat maganak, hogy nagy bibliabol hoztam szenteket, a zenyim Stefan fia mig örölte juban neki, õ vigig csokolt aszt mint, in csak montam hamar, hogy az nem biblia szent hanem filentõ zujsag, aszt kûltek Egeribul Hersli kresmarusnak, hâd mit teszi az a filentõ, kirdez a zenyim Ancsa felesig, in gondolkotam magamnak kicsi nem jutota a zenyim eszibe hamarosan, hogy mi az, szigyeletem mondanyi nekî, hogy nem tudok hâd aszt neki feleltem: filentõ anyit teszi, hogy ez-tân, a ki a zujsagba meri hazudsag irni, annak megfognak, izs meg húznak filit ugy, hogy elhasadja fejinek közepig, hâd csupa igasag, izs valóság irni szabad a zujsagba, —

No hâlâ Zatyâ isten, hogy zorsaggulisbe megszalota a zurakat szent lileg, hogy hazudsag megtiltoták izs parancsoltak a zujsagba irni csupa igazsag, mard edig semi igaz a zujsagba nem vót bene, no nem hiâba Morczibatszki Jula mienk követ Nagysagos ur izs ot vót a zursaggulizsbe Nadragos urak között. õ gyözte, izs vite ki igazsagot, majd ha gyön haza mienk faluba, szivesigir megkinálunk palinkat neki; asztan az enyim Ancsa felesig 2 ft. 40 kr: egisz ivi fizetis a filentõ zujsagra attâ, asztat ide zarok; hâd mig Plibanus, Notarius, Rektor, izs Preceptor zurak montak, hogy kûltek õk is mar a filentõre premenuacio pinzt.

Hanem az enyim fejibe csak mindig forota az a szó filentõ, mit az enyim felesig Ancsanak magyaraztam, gondolkotam magamnak fil nap, csak eczer jutota az enyim eszibe, hogy mikor jartam zoskolaba Szakolczaban, ipen Karacsom inep vót, hogy in a zenyim Profesornak nagyot hazugtam jól, õ hâd azir három pofon ötûte nekem, izs monta hogy azt kaptam azir, merd filentetem, azota mindig zugja a zenyim fil, de zugas csak az enyim hasznara van, merd mikor megyek haza riszeg, Ancsa felesig mirgibe az enyim filet pofon üt, in csak tartok neki oda, mert fájdalom nem irzek a nagy fil zugas miatta.

Mosd hâd in izs megirok, mi törtinte a mienk faluba azidén, monhatok hogy nagy csuda, tesik vigyazni jól, hâd mikor it nalunknal vót krompli asas, ireztik elûre a zemberek, hogy bõtermis nagyon lesz vót is oly, hogy mienk faluba egy öreg zatyafi Barila Ignâcz monta, hogy termis hasonlõ bõ oczer vót akor, mikor Noe kiszalat a barkabol, de nem krompli termis, hanem minden krompli bokor alata, egy puton alma talatak, mosd anyi van alma mienk faluba pedig mint mocsanszki — hogy krompli egy putonir kapni lehet 10 puton alma, merd alma a mienk falu lakosnak nem kel, abul fõzni nem lehet palinka, aztan filnek zemberek, hogy az valami babonasagos boszorkanyos asszon csinâlta krumplibol almad, kirek hâd, tesik a filentõ zujsagba kidobolni Egeribe hogy kiknek kell alma. gyûjen ide.

De mas zujsag is nalunk van, hâd a mienk falu rektornak egy macska van, nem rigibe megkõlkezte magat, izs csak kõlke egy lett, tarka nyolcz

szinû, hanem három fejet, izs kit van neki fark, adna oda õ oleco pinzir, merd abul, ha visznek zorszagba mutogatnyi, sok pinzt keresni lehet a zorszagba, kirem tesik valami angliusnak komengalni-jo haszon lesz maganak belõle.

Nem lehet irni tõbet, merd elfogyta minden papiros nekem kölcsõn se kaptam semi, Notarius mienknek sem nem vót, csinált nagy kolcsigvetis, izs porzio kimutatas az õ papiros is mind elfogyta.

Vigre magamat ajanlok gracia, izs jo akarat magaiba, mind edig mosd izs maradom maganak

igazmondó hazafi

Michal Stetina

vasznos tot

Parkaságok.

Két diák utazott.

A juhász az árokban aludt; szamara kötõfékjét mielõtt elaludt volna lábára kötõ. A szamár ugy csipegette a poros utszõli fûvet.

A két diák elhatározta, hogy a szamarat ellopják,

De miként?

Az egyik azon szerencsés ötletre jött, hogy a megkötött szamár kötõfékjét a nyakába kötõtte, a másik pedig a szamárral tovább állt.

A szamár kötõfékjét ugyancsak ráncigâlta az elmaradt diák, mire a juhász felébredt, s ámulva látja hogy szamara helyett egy diák rángatózik.

Ekkor megszólal a tanuló: Kedves bátyám, kendet eddig hûségesen szolgáltam míg szamár voltam de elátkozási határidõm lejárt, bocsásson szabadon.

A diák elmondta hogy õt anyja átkozta meg hogy szamár legyen.

Az elbocsátott diák barátját utólérvén, a közös szamarat a legközelebbi városban, hol épen országos vásár volt, szerencsésen eladták.

Egy hó mulva X. városba ment a juhász másik szamarat venni.

Ott találta régi fûlesét is.

Nagy szomoruan rá néz a juhász, kis gondolkodás után, rá ütven bottjával, ekkép fakadt ki: te gyalázatos hâd megint vétettél anyádnak? ugy kell hogy szamár lettél! — Anélkül hogy kérdezne, mennyire tartják ellopott szamarát, tovább állt. —

Egy falusi iskola ajtaján a következõ felírás olvasható:

Én kis gyermekeket nevelek,
Erényõkre gondot viselek,
Velõk én gondot nem kimélek
Rõsteknek alfelére verek,
És ételt-italt ebbõl veszek.

A jól végzõdött Seemann ügy után.

Katonatiszt. Itthon van e az ur?

Szobaleány. Nincs ide haza elutazott.

Kat. Hâd a nagyságos asszony itthon van-e?

Sz. Az sétálni ment.

Kat. Talán nem sokára haza jön; vezessen egy meleg szobába, addig várni fogok.

Sz. Nagyon sajnálom de a tûz is kialudt.

Kat. Nos tehát mondja meg az uraságnak hogy ilyen hideg fogadtatásra nem számítottam

(Szegény tatár.)

Vend. Korcsmáros úr, harapós e az ön kutyája?
Korcsm. Nem!

Vend. Kár, mert egyszer kísérletet tehetne ezen húst, melyet ön előmbbe tett összerágni.

A. Hogy van az, hogy N. úrnő rendesen egyedül tesz séta kocszást, férje pedig gyalogol, míg ellenben imádottja mellette lovagol!

B. N. úrnő igen szemes asszony: imádottját felülte, férjét szaladni hagyja, és így kocszik az asszony legjobban.

Úruő. Ugyan mondja csak jó ember, ezen új épületek üveg ablakaira, miért pingálnak mindég „S“ betűt mért nem inkább keresztet, vagy más betűt Munkás. Az S annyit tesz zsidóul hogy „Sixtes!“ itt már az üveg tábla benne van.

A mértani órából.

Asszony az urához: Hallja barátom, a mi fiunkat nem ereszttem többé a városi iskolába, hisz ott a fiatalság tökéletesen elromlik! Képzelve csak a mai vizsgán egy 10 éves fiucskatól azt kérde az igazgató hogy: mi a viszony!

A közönség rovata,

mely nyitva áll minden kérdezősködőnek, rendelkezésünkre állván mindenféle szakértő és gyógyszer.

A „Regélő Themis“-nek. Ön tanácsot kér tőlünk vajjon szépirodalmi (?) lapjában használhatja-e a „bamba“ „bárgyu“ „birka“ „dúvad“ s több efféle műkifejezést ömlengő haldoklásainál? — Nagyon is! A türelmes közönség ezen szépirodalmi lapnak csufolt s idegen nyelvből átszortyantott gyilkoló érzemények beszívásakor bizonyára elismerni fogja az ön vaddús és leleményes (?) esztét! — Különb Náci borbélyunk a „spriccel“ rendelkezésére áll, és már a szappan vizet is elkészítette.

Je ferai tout ce qui est en mon pouvoir pour me rendre digne de votre bien veillance.

K. H. úrnak Gyöngyös. Ön arról panaszkodik hogy hangját elvesztette s gyógyszert kér tőlünk! Forduljon kérem „Dr. Rodin“-hoz a ki a „Themis“ szerkesztőjén annyira segített, hogy az legközelebb uja bb felolvasást „a bagoly huhogásról“ szándékozik kiftyülés nélkül tartani. Cet homme ne sait pas faire valoir ses talents. Elfogtuk már mi Nepoleont is! —

B. C. helyben. Önnek nem tetszik a „fülügyi“ szépirodalmi lap vagyis a „Themis“ és kérde mit lehet az ellen használni, hogy hóbortos képzelődéséből kigyógyuljon? — Ajánljuk önnek Náci borbélyunkat, a ki egyuttal felcser is, — a ki azon lapot eddig 100 példányban a borotválásnál stb. már felhasználta légyen, s köszönettel veszi, ha valaki még e fajta megbírálás végett, azt hozzá küldi.

Szerkesztői sugások.

B. J. Kolozsvár. Ön a pogácsáról versel, végre kisüti pikótának s kedvesét kicálja meg vele. Vajjon az nem kináta e meg fűgével? —

Kakadunak. Budapest Meglepő szép verset irt ön a számárról. Petőfi „Megy a juhász számaron“ című költeménye nem is hasonlítható ehhez, mert míg ennek a számára nagyot kapott fejére; — önt pedig elragadta. Talán taplót tett a fülébe? — Mért nem irt a Giraf-ról? Ilyest a közönség örömebbé olvasná!

N. K. úrnak Debrecen. Némethből fordított émelgyős beszélyét küldje meg a „Regélő Themis“-nek az mohón kap rajta. Jobb lesz külbömben ha Schillert fordít addig, míg e fajta hiába valóságokkal rontja a papiroost, s ellopja a drága időt.

B. Gy. urnak Pozsony. Ön téved, valamint azok is, a kik lapunkat határozottan, „élclapnak nézik.“ A homlokzaton olvashatja hogy az „mulattató“ stb. „füllentések világából.“ Küldeményének kevés igazítással sort keritünk. —

Cs. S. urnak Sopron. Ön közlés végett levelet irt, a Bosnyák viseletről, s felhozta többi közt hogy a rétest midőn meg izelte, következő alkatrészeket talált benne: fagyú, kása, birka hús, bab, kukorica stb. továbbá, hogy ott hordó nem létezik, s a rakiát (szilva pálinka féle) kecske bőibe vajják bele s a lába szárán vagy a farkánál veszik csapra Mi efféle hazugágokat nem közlünk, csak igazat hozunk napvilágra. —

Kéretnek azon vidéki lapok t. szerkesztői! kiknek lapunkat cserrepéldányképen elküldtük s azt meg is tartották, miszerint lapjaikat viszont küldeni sziveskedjenek.

Január.		Február.		Márczius.		Április.		Május.	
Vasárn.	2 9 16 23 30	Vasárn.	6 13 20 27	Vasárn.	6 13 20 27	Vasárn.	3 10 17 24	Vasárn.	1 8 15 22 29
Hétfő	3 10 17 24 31	Hétfő	7 14 21 28	Hétfő	7 14 21 28	Hétfő	4 11 18 25	Hétfő	2 9 16 23 30
Kedd	4 11 18 25	Kedd	1 8 15 22	Kedd	1 8 15 22 29	Kedd	5 12 19 26	Kedd	3 10 17 24 31
Szerda	5 12 19 26	Szerda	2 9 16 23	Szerda	2 9 16 23 30	Szerda	6 13 20 27	Szerda	4 11 18 25
Csütört.	6 13 20 27	Csütört.	3 10 17 24	Csütört.	3 10 17 24 31	Csütört.	7 14 21 28	Csütört.	5 12 19 26
Péntek	7 14 21 28	Péntek	4 11 18 25	Péntek	4 11 18 25	Péntek	1 8 15 22 29	Péntek	6 13 20 27
Szombat	1 8 15 22 29	Szombat	5 12 19 26	Szombat	5 12 19 26	Szombat	2 9 16 23 30	Szombat	7 14 21 28
Junius.		Julius.							
Vasárn.	5 12 19 26	Vasárn.	3 10 17 24 31						
Hétfő	6 13 20 27	Hétfő	4 11 18 25						
Kedd	7 14 21 28	Kedd	5 12 19 26						
Szerda	1 8 15 22 29	Szerda	6 13 20 27						
Csütört.	2 9 16 23 30	Csütört.	7 14 21 28						
Péntek	3 10 17 24	Péntek	1 8 15 22 29						
Szombat	4 11 18 25	Szombat	2 9 16 23 30						

Kohn Dávid
könyv és könyomdája
 EGERBEN, olcó árak mellett elkészít minden néven nevezendő
 szépen kiállított KÖNYV és KÖNYOMDAI MUNKÁKAT.

Auguszt.		Szeptember.		Október.		November.		Deczember.	
Vasárn.	7 14 21 28	Vasárn.	4 11 18 25	Vasárn.	2 9 16 23 30	Vasárn.	6 13 20 27	Vasárn.	4 11 18 25
Hétfő	1 8 15 22 29	Hétfő	5 12 19 26	Hétfő	3 10 17 24 31	Hétfő	7 14 21 28	Hétfő	5 12 19 26
Kedd	2 9 16 23 30	Kedd	6 13 20 27	Kedd	4 11 18 25	Kedd	1 8 15 22 29	Kedd	6 13 20 27
Szerda	3 10 17 24 31	Szerda	7 14 21 28	Szerda	5 12 19 26	Szerda	2 9 16 23 30	Szerda	7 14 21 28
Csütört.	4 11 18 25	Csütört.	1 8 15 22 29	Csütört.	6 13 20 27	Csütört.	3 10 17 24	Csütört.	1 8 15 22 29
Péntek	5 12 19 26	Péntek	2 9 16 23 30	Péntek	7 14 21 28	Péntek	4 11 18 25	Péntek	2 0 16 23 30
Szombat	6 13 20 27	Szomba	3 10 17 24	Szombat	1 8 15 22 29	Szombat	5 12 19 26	Szombat	3 10 17 24 31